

странж на иѣкоа си улица, слѣд като престанж отъ тамж до съшъ, приминъ забчагъ въ отсрѣшнитж странж на сѫшата улица. При тва още като зареди на една епархїа дѣто беше отъ 500 града и села, и като докачи едно по едно отъ тѣхъ 495, до останжалытѣ 4 или 5, никакъ не припари; тѣй и на единъ гемінъ дѣто беше въ иѣкое си пристанище, като насочи и сѫши па единъ странж отъ тайфнитж, като геміата са потегли отъ тамж и зе 200 до 500 мили, никого дрѹгъ не злакчи въ иенж, а въ Ліонъ, дѣто е между Марсилія и Парижъ, на когото жителътѣ сѫ повѣче отъ 500 хиляди, и 80 хиляди работници въ продавалициътѣ мѣ, и ако да сѫ улицитѣ на той градъ тѣски и вонеци, и мѣстото болева, и да минѣватъ прѣзъ него дѣвѣ голѣми рѣки, и въ кафентинитж чистота била отъ фурена и до край зарѣзана и тѣка винчко тва можеше да до-
кара такъва болестъ, каквото е холерата, иж токо отъ Марси-
лий дѣто забѣгнужъ отъ холернитж тамж, тѣ само са уда-
рилъ, а отъ останжалытѣ жителъ на градътъ никой са не до-
качи отъ болестътж. Затва е познато, както казватъ, прѣзъ
Октомврия на 1246 лѣто, като са показа холерата въ Берлинъ,
на околицѣ мѣста, ако и да са предѣлилъ и заварднужъ, мло-
го повѣче са докачиухъ отъ колкото дрѹгитѣ странни.

И така отъ всичѣ тѣа са отбира и показва, че холерата
не е такава болестъ дѣто прифаща; а за да нападнъ тога-
ва и тѣй да са разтрежни са отдава на дѣто човѣцитетѣ не
прѣхъ потрѣбниятѣ мѣбрки за бафдене на здравьето. При тва,
заштото най сеитнѣ са засю отъ иѣконъ лѣкаръ прифащанкето
на болестъта, сега въ Мелитж са връже чистотата съ голѣ-
мо пазанье и прилежж.

При тва потрѣбно беше да распоредимъ тѣкъ по на джалго
бокъ си дадоухъ лѣкарътѣ мыжътж за тва иѣщо до днесъ,
иж заштото, за прифащанкето и иѣ, на тај болестъ дѣто са
не е доказало както требва, колисто и да решимъ, и както